

ZJEDNOCZENIE APOSTOLSTWA KATOLICKIEGO

Piazza San Vincenzo Pallotti, 204 – 00186 Roma, Italia

Tel. (+39) 06.6819469 – Fax: (+39) 06.6876827 – E-mail: uac@uniopal.org

Rzym, 8 grudnia 2008r.

Trzecie Zebranie Generalne Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego

Drodzy Członkowie Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego,

My, wasi bracia i siostry, zgromadzeni na Zebraniu Generalnym w Rzymie, w duchu braterstwa i wdzięczności przesyłamy Wam nasze pozdrowienia.

Spędziliśmy razem cztery dni w Centrum Duchowości św. Wincentego Pallottiego w Grottaferrata. Tworzyliśmy wspólną trzydziestu pięciu osób, pochodzących z pięciu kontynentów, z bardzo różnych krajów. Razem staraliśmy się pogłębić temat Zebrania: “Od wizji do misji. Razem i jeden dla drugiego”. Rozważaliśmy charyzmat, który został nam ofiarowany. Jest on kielkującym ziarnem, które wzrasta w wielu częściach świata, nie bez trudu i często w cierpieniu. Ale to Duch Święty wszystkim kieruje. Jesteśmy pełni wdzięczności, gdyż Kościół definitywnie uznał nasze Dzieło, jako powstałe z Bożej inspiracji. Dodaje nam to nowej mocy i determinacji.

Program był bardzo bogaty. Złożyły się na niego krótkie sprawozdania, praca w grupach, wyjaśnienia dotyczące codziennego życia Zjednoczenia oraz Statutu, wybór nowej Generalnej Rady, dyskusje nad niektórymi ważnymi zagadnieniami, które zostały zasugerowane z różnych stron świata, redagowanie wspólnych dokumentów. Ale tym, czym chcemy się podzielić jako naszym największym skarbem, doświadczeniem przeżyтым najmocniej, było doświadczenie komunii, autentyczne poczucie bycia braćmi. Dokonało się to przede wszystkim poprzez dzielenie się doświadczeniami, poprzez wzajemne opowiadanie o życiu w różnych kontekstach i wspólnotach, o trudnościach i obawach, które winniśmy znosić razem. Każda chwila była naznaczona atmosferą braterstwa, co było dla nas owocem Bożej szczodroliwości.

Wszystko było bardzo konkretne. Jeszcze bardziej uświadomiliśmy sobie, że ewangeliczne życie i pallotyński charyzmat muszą być najpierw przeżywane w nas i pomiędzy nami - to właśnie jest wizja. Następnie winno się to stawać widoczne także dla innych - to właśnie jest misja. Msza św., Słowo Boże, słowa św. Wincentego, najróżniejsze doświadczenia, dały nam możliwość zobaczenia aktualnego obrazu życia Zjednoczenia. Różnorodność kultur, języków, wieku nie stanowi przeszkody, lecz jest bogactwem, które nie przestaje nas zadziwiać.

Mieliśmy wrażenie, że w tym klimacie komunii i dzielenia się doświadczyliśmy prawdziwego pallotyńskiego stylu życia Zjednoczenia. Pragniemy, aby dotarł on do wszystkich.

Podjęliśmy zasadnicze tematy, takie jak formacja osobista, wspólnotowa, misyjna i stała. Poświęciliśmy też trochę czasu obecności młodych ludzi w Zjednoczeniu i wokół niego. Zgłoszono szereg propozycji, mających na celu doskonalenie życia Zjednoczenia, abyśmy mogli być pomocni Kościołowi i światu.

Przy tej okazji chcieliśmy wypowiedzieć naszą szczerą wdzięczność Jego Ekscelencji Séamus Freeman, naszemu przewodniczącemu, biskupowi diecezji Ossory w Irlandii. Z racji nowego powierzenia funkcji w Zjednoczeniu i mając na uwadze swoje nowe obowiązki, pozostawia on urząd przewodniczącego, ale wszyscy doskonale zdajemy sobie sprawę, jak ważna była jego miłość, jego mądrość i jego wiedza, abyśmy wszyscy mogli poczuć się zjednoczeni w tym nowym doświadczeniu charyzmatu św. Wincentego. Modlimy się wszyscy za jego nową misję i jesteśmy pewni, że zawsze będzie on nosił Zjednoczenie w swoim sercu. W sposób konkretny wyraziliśmy naszą wdzięczność ofiarowując mu obraz Wieczernika, z Królową Apostołów w centrum, obraz powstały z inspiracji naszego Założyciela.

Staraliśmy się żyć w tych dniach jak w Wieczerniku i do tego samego zapraszamy wszystkich. Różnymi środkami komunikacji będą docierały do wszystkich wnioski i owoce tego Zebrania.

Przesyłając nasze pozdrowienia dziękujemy Bogu za to doświadczenie i prosimy Ducha Świętego, aby pokierował naszą drogą, tak jak On zechce, w wierności charyzmatowi, w klimacie komunii, w zatroskaniu o wszystkich, a zwłaszcza o cierpiących, biednych i o tych, którzy czekają na orędzie Chrystusa.

W tych dniach towarzyszył nam obraz, pewna szczęśliwa intuicja: przesłanie, które otrzymaliśmy, spotkanie, które się odbyło, jest jak rzeka, która wlała w nas życie i nie może zatrzymać swego biegu. W przeciwnym razie przemienia się w bagno a życie powoli zaczyna wysychać. Musi toczyć swój bieg, aby zanieść życie także do innych - do wszystkich. Tak jak rzeka, która wpływa do jeziora i rozplywa się, przynosząc życie. Od wizji do misji, a także razem, jeden dla drugiego.

Niech Jezus i Maryja towarzyszą nam i wszystkim błogosławią.

Członkowie III Zebrania Generalnego.